

bare ved med at køre videre på samme vis i den forstand, men her et det altså kommunerne, det går ud over.

Sådan som det ser ud, medmindre vi kan få en klar afvisning fra ministerens side af det problem, som blev rejst af bl.a. CD's ordfører, må Enhedslistens umiddelbare melding være, at vi ikke kan støtte lovforslaget, som det ser ud.

Kim Behnke (FP):

Da lovgivningen blev ændret, således at man kunne begynde at finansiere almenlystige boliger med realkreditlån, støttede vi det naturligvis fra Fremskridtspartiets side. Vi har i Danmark verdens bedste finansieringsmåde, når det gælder byggeri, nemlig vores realkredit.

Når det gælder byfornyelse, er det for os at se kun en nødvendig modernisering, at der også bliver åbnet op for, at man kan benytte realkreditfinansiering dér.

Men for os er det vigtigste i virkeligheden, at vi slipper af med indeksfinansiering, for indeksfinansieringen er noget skidt. Indeksfinansieringen er et levn fra en tid med høj inflation og høj rente, og derfor er der grund til, at vi alle de steder, hvor det er muligt, kommer af med indeksfinansieringen og erstatter den, som det her er tilfældet, med realkreditbelåning.

Realkreditbelåning er langt mere robust, langt mere stabil. Også i situationer, hvor samfundsøkonomien måtte være i ugunst, er balancen mellem de lån, der er ydet, og de obligationssalg, der ligger bag, noget af det mest robuste, man overhovedet kan tænke sig.

Det kan selvfølgelig betyde, at der visse steder vil være dyrere finansiering, end vi kender i dag, men der er så sandelig også mulighed for, at man kan få billigere finansiering end den, man kender i dag.

At gå ind i en sagsbehandling af de enkelte lånesager vil være forkert efter vores mening. Det korrekte vil være, at vi fra Folketingets side åbner op for den her mulighed, og så overlader vi det til dem, der sidder i de forskellige organer, som skal benytte sig af lånene, at afgøre, hvordan de vil sammensætte deres låneportefølje.

Så vi ser ingen problemer i at støtte lovforslaget fra ministeren og vil selvfølgelig deltage aktivt i udvalgsarbejdet, men umiddelbart er vi klar til at stemme for forslaget.

Flemming Kofod-Svendsen (KRF):

Det er et udmærket forslag, synes vi fra Kristeligt Folkepartis side, som vi gerne støtter.

Disse indekslån hører jo en svunden fortid til, som forhåbentlig ikke vender tilbage: denne kombination af høj inflation og høj rente. Her er tale om en fornuftig og rigtig modernisering, der, som jo andre ordførere også har været inde på, falder i forlængelse af det, vi behandlede lige før jul på det almenlystige område.

Så vi kan støtte forslaget.

By- og boligministeren (Jytte Andersen):

Jeg vil gerne takke for den positive modtagelse. Det er faktisk ret sjældent, at man i Folketinget kan se, at ordførere ligefrem skubber til hinanden for at komme op på talerstolen for at give udtryk for deres positive holdning. Så jeg vil godt sige, at det sådan set er en fornøjelse.

Der har været rejst nogle spørgsmål, som der selvfølgelig skal arbejdes videre med i udvalget.

Jeg vil godt sige til bekymringen om belastningerne på kommunerne, som også blev udtrykt af fru Annie Lunde Hansen: Det har klart ikke været hensigten. Om det kommer til at virke som en belastning for kommunerne, kan man efter al sandsynlighed først se om 30 år. I øvrigt er noget af det, som KL også i forbindelse med finansieringsreformen har givet udtryk for, at der måske om 30 år kan være en anden balance. Så man må jo helt ærligt sige, at der er ret god tid til at finde ud af, om det belaster kommunerne. Det har ikke været hensigten. Og jeg er sikker på, at kommunerne så også vil være vakse ved havelågen i forhold til de årlige DUT-forhandlinger og kommuneaftaler. Så den bekymring vil jeg i hvert fald godt bidrage til allerede nu bliver fjernet fra ordførernes sind, både når det gælder hr. Keld Albrechtsen og fru Annie Lunde Hansen.

Så lød det næsten, som om Enhedslisten ikke var så forfærdelig meget for byfornyelse, for med byfornyelse følger jo en højere kvalitet i boligen, følger også en større rummelighed i boligen. Altså det, at man i København gerne vil fjerne nogle af de små tovrælses lejligheder, de utidssvarende lejligheder, kan man vel strengt taget ikke gøre til et problem.

Men det, der så selvfølgelig står tilbage, er den politiske forpligtelse i forhold til at sørge for nogle af de mennesker, som af forskellige grunde bliver presset ud af deres lejligheder – af forskellige grunde og ikke nødvendigvis altid